

NO

עין משפט  
גר מצודה

ד א מ״י פריה מל׳  
מזררה מ׳ל נ כמח ש׳  
סל טושי׳ מ״מ כ׳ יד  
ספ׳ פ׳:  
ה ב ג ד מ״י ש׳ ספ׳  
למלח נ כמח ש׳ טושי׳  
מ״מ ספ׳ פ׳:  
ו ה ו מ״י ש׳ ספ׳  
טושי׳ מ״מ כ׳ יד  
ספ׳ פ׳:  
ז ד מ״י ש׳ ספ׳  
מלח טושי׳ מ״מ כ׳  
יד ספ׳ פ׳:  
ח ט ו מ״י ש׳ ספ׳  
טושי׳ ש׳ כ׳ יד  
ספ׳ פ׳:  
ט י כ ל מ״י ש׳  
טושי׳ מ״מ ספ׳ פ׳:

רבינו גרשום

[illegible]

המוכר את הבית פרק רביעי בבא בתרא

**א**מרינו נמי מזרים הרחשו לנו "מתנשם יחירה או שמח דוקא  
מחדר השמיים אחריהם הוא כדלמחר הכח אצל יציע קנה:  
**א**לא דקרו לה לבירה הוא בית. פי' ריב"ש אלא דכולי עלמא  
שכוונתיה ביה מסתכל

הַיְהִיָּה מִשְׁמַע \*וְכִשְׁרוֹזִין (א) לַהֲשִׁיר  
בֵּית אֶחָד בְּלֹא בִירָה יִרְחִין לִפְנֵי  
וְלִימוֹר בֵּית אֶחָד בְּלֹא בִירָה אִנִּי אוֹמֵר  
לְאִפִּי \*לֹא מֵאֵר מִצְרֵי הַחַיּוֹנוֹת  
כּוֹלֵה וּזְכִין לִיה וּמוֹתוֹן לָשׁוֹן הַקּוֹטֵרֶם  
וְהַהוּא דְכִמְצִי בְּכֹל הַסְּפָרִים לְבִירָה  
וְנָמִי בֵּית הַיֵּינוּ כְּמֹת שְׁקוֹרִין לְבִירָה  
הַבִּירָה קוֹרִין נָמִי לְבִירָה בֵּית וְקֵסֶה  
לְגַי \*דֹּאכִי הִ"ל לְשׁוֹנִי לֹא נִרְכָּא  
דְּקָרוּ נָמִי לְבִית בֵּית וְקָרוּ כּוּלֵי עֵלְמָא  
לְבִית בֵּית וּלְבִירָה בֵּית וְאִמְלִי אִשְׁתְּרִין  
וְנִימְרָא דְלִאֲכָא דְקָרוּ לְבִירָה בִּירָה פִּי  
וְלֹא בֵּית אִיכָא נָמִי דְקָרוּ לְבִירָה בֵּית  
וְנָמִי בֵּית כְּמוֹ שְׁקוֹרִין לְבִירָה בֵּית כּוּלֵיה  
וְנִימְרָא לִיה בֵּית מִדְרָא לִו מִצְרֵי הַחַיּוֹנוֹת  
וְיִבְרָא רֵב מִשְׁנִי דְלֹא כּוּלֵי עֵלְמָא קָרוּ  
לְבִירָה בֵּית אִלָּא אִיכָא דְקָרוּ לְבִירָה  
הַבִּירָה וְלֹא בֵּית \*שְׁמַע מִינָּה שְׂוִיר  
שִׁיר. וְאִ"ת וְיִמְחָא הַדְמִים מוֹדִיעִים  
לְקִדְשָׁתָּר \*הַיְהוּדָה גְּבִי מִכֵּר לִו אֵת  
הַאֲמַד כְּמוֹכָר אֵת הַסְּפִינָה (וְלִקְחָן דָּף  
שׁ) הַדְּבָר יְדוּעַ שְׁאִין הַאֲמַד שׁוֹה  
לְמַחֲמִים כִּי הִ"ג יִמְחָא הַדְּבָר יְדוּעַ שְׁאִין  
הַבִּירָה שׁוֹה כִּי כָּן אִלָּא כִּי הַבִּירָה  
הַדְּמִים וְיִ"ל דְּלֹא כְּרָב דִּלְי הַיְהוּדָה  
לְאִמְרִי אִין הַדְּמִים לְאִיה וְהִיא דְרִישׁ  
הַיְהוּדָה פִּירוֹת (וְלִקְחָן דָּף 35) דְּפִרְקִי  
וְיִנְיָחוּ אִי דְמִי דְרִיא לְרִיא נִפְרָא  
שְׁנַעֲנֵי שֶׁס עֲשֵׂי וְעוֹד אִמְרֵי רִ"י  
שְׁמַעְתִּין אִחִיא אִפִּי כִי יְהוּדָה דְּגִבִּי  
קִרְקַע שֶׁס שִׁיבָה הוֹדַעַת דְּמִים  
דְּפַעְמָתָא קוֹנָה אֵדֶם קִרְקַע דְּמִים  
וְיִמְרָא מִמָּה שִׁיבָה שִׁיבָה כְּדִאֲמָר בִּפִּי \*  
הַיְהוּדָה נָשִׁי (בְּמִכּוֹת דָּף 65) הַיְהוּדָה גִּבְרָא  
דְּהוּוּ מִקְסִי בִּיה אִלָּפֶה וְזִי כִי הוּוּ לִיה  
וְהִיא אִפְרַע וְזִי חֲדָל חֲמָשָׁה מֵאָה  
וְחֲדָל חֲמָשָׁה מֵאָה אִתָּא צַע"ס וְטַרְפָּה  
וְחֲדָל מֵינִיבָה הִדֵּר קִי טַרְפָּה אִלְפִין  
שֶׁקָל אִלָּפֶה וְזִי וְאִמְרִי לִיה אִי שִׁיבָה  
כֶּן בְּאִלָּפֶה וְזִי לִנְי וְאִי לֹא שֶׁקָל  
אִלָּפֶה וְזִי וְאִסְתַּלְקָא וְמֵה שְׁפִירָה רִבִּינִי  
שְׁמַע מִשְׁמַע לִי שְׁאִין קִרְקַע הוֹדַעַת  
דְּמִים מִשּׁוֹס אִתָּא אִוְנָה הַקְּדוּשָׁת  
אִין גִּרְאֵה לְרִ"י דֹּה אִינוּ בְּשִׁיל שְׁשׁוֹה  
וְיִמְרָא דֹּה הַקְּדוּשָׁת וְעַבְדִּים נָמִי אִין  
הַיְהוּדָה אִוְנָה אֵלֶּה גִּירָת הַכְּמוֹת דֹּה  
שְׁפִיר אִוְנָה אִוְנָה דְּמִים וְעוֹד הַיְהוּדָה

ביטול מקח יש להן: **ארעא** תרתי משמע. והא דאמר  
הבשול (ב"מ דף קג. וס) דיה פסדא) האי מן דמשאלא מרז לחבריה  
והיפרכא פסדא רפיק ביה כל פסדא שאלא ליה ולא אמר פסדא  
המתי' משמע הכס דרך חששאלו לו לכל מה שזריך אבל  
השכיל שימורא אדם שמי' דמות לא ימכור כל דשמויה וי"מ דהתם יד  
המחזיקה משאלא על התחזקה דשאלא ממוקא איכא ד' לוקא על התחזקה  
הממכרת ממוקא ואין נראה לר"י דהתם נמי הוולט וסופה לחזור  
לבעליה הו' משאלא ממוקא דאמר רב נחמן (דף קכ): קרקע  
בחזקה בעליה עומדת הוולט וסופה לחזור לבעליה ואין לומר דא  
הממכרת ממוקא דלכאשכחן (לוקא דף צג.) גבי מוכר שור לחבירו ונמלא  
לוקא ואלא חתרינ' בחזקה בעליה הראשונים קיימא דלין נראה לחלק  
השור דא פילו ביה מוקמ' בחזקה בעלים וכן בהמקבל (ב"מ ק.)  
אין מוקמ' בחזקה בעלים אף על פי שהפירות כבר אכלן מלוה  
לחזור ורבי'ם ממלה ביה פסדי' לארעמה וכו' אי אמר מהכא

**גַּל עֲרִיכָה.** לְמֵיתִי לֹא מָכַר אֶת הַחֹדֶר אֱלֵא (ו) דַּמְנָן לוֹ מוֹכֵר לְלוֹקָה  
בְּשֻׁעַר מִכִּירָה מִזְרִים חִילוּטִים שָׂחוֹן לְחֹדֶר קִדְשׁ"א מָכַר אֶת הַחֹדֶר  
שֶׁהִי בְּחוּץ הַמִּזְרִים הוּא קמ"ל מִמֶּנִּי דֵּלָא מָכַר אֱלֵא יֵית וְהֵיל  
דַּמְנָר חוּץ לְחֹדֶר וְכַתֵּב צִירוֹ שֶׁ פְּלוּטִין נָתַן הַמַּעֲבָר מִזְרִים הַרְחִיב לוֹ  
**כִּדְרֵי נִתְנוּ.** כִּדְרֵי נִתְנוּ שֶׁ יִפְרֹשׁ וְיוֹמֵר

[illegible]

נִרְיָא: כַּמָּן כִּרְב נַחֲמָן אֲמֵר רַבָּה בְּרַ אֲבֹהִי. דְּמֵשׁוֹ  
 דְּעִלְ דְּאִתְרַקֵּי עֲבֵלְמָא מִזְרִים רַחֲמִי לִי הִלְכָּן מִקֵּינָן לִכְבוֹד  
 כִּן דְּלֹא לִיעֲשׂוּן מוֹכֵר מִזְרִים חִיָּא. אֲרַעֲבָא לִשְׁוִי אֲמֵר לִי וַיִּעֲלֵן  
 דְּבִי כִּרְב חִיָּא. שְׁקֵנָה מִזְרִים חִיָּא. אֲרַעֲבָא לִשְׁוִי אֲמֵר לִי וַיִּעֲלֵן  
 הַלּוּקָה הַפְּחוּתָה שְׂכֵמְתִיהָן דִּיד בְּעַל הַשְּׁטֵר עַל הַתַּחֲמוּתָהּ. וּמִפְרָשׁ  
 מִגִּמְרָא וְהִיא: וְאִי אִל. אִינֵשׁ לַחֲבֵרִי: אֲרַעֲבָא. מוֹצִינָא לָךְ:  
 בּוֹסְפִי. גִּטָּה: וְעֻרְדִּי. כִּרְמִים: וַיִּסְרָא. אֲרַעֲבָא קִרְוִין כִּן:  
 וְאִי

חֲלָק בִּין קִרְקַע לַמְטַלְטֵלִין דְּאִין חֲזָקָה הַשּׁוֹכֵר חַשְׁבִּיהָ בְּקִרְקַע כְּמוֹ  
 חֲזָקָה דְּאִילֵּי חֵבֵר מִחוּזָק בְּעִמּוּת עֵבֶה אִף עַל פִּי שְׂחִמְלָה הִיא שֶׁל  
 דְּבֵיהָ חֲמִירָה הָעֵס כִּן נַחֲמָן אֲפִילוּ בִּן חֲזָקָה הַשְּׁדֵשׁ שְׁגִמְרֵיהּ חֲזָקָה  
 הִיא אֲמֵר מִזְרִים וְלֵוִי אֲמֵר שֶׁלֹּא פִּירוֹת בְּחֻזָּק אֲכֻלְיָהּ וּפִירָא אֲמִילִי  
 כִּן לֹא הִיא טַעֲמָא מִשּׁוֹם דְּחֻזָּקָה קִרְקַע גִּירוּתָה אֲלֵא מִשּׁוֹם דְּסוֹפָה  
 י אֲמֵר כֹּל הַקִּרְקָעוֹת שֶׁיֵּשׁ לֹא כְּדוּמָכָה לְקָמֵן בְּמִי שֶׁמֶת (דף קסח):  
 וְאִי

## מסורת הש"ס

(ז) גי' רש"ל דליכא, (ח) [ג"ל  
[ג] וברכ אלמס וברא"ש  
[ד] [ג"ל אחר ד"ה  
[ה] [כ"ת נ.],  
[ו] [ימלר רש"ש].

גליון הש"ס

[illegible]

מנהות הב"ח

(א) נחם ולא שירית כוונתי  
ולין קדמי כלום: (ב) שם  
הוא ליל ארבעת חששו כלי  
מיתת סתחא נחמך: (ג) שם  
לפי נוסחתי כלי ותיבה כי  
מחמך: (ד) יושבים דים לא  
ירמא וכי אלא כגון דמחמך:  
(ה) תושבין דים אלא וכי  
תושבין דים דלחמך כוונתי

מוסף רש"י

זיגרא, מחלה (לעיל' נה).

רבינו גרשום (המסך)

[illegible]